

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Divi Thomae Aqvinatis Doctoris Angelici Opera Omnia

Summa diligentia ad exemplar Romanæ Impreßionis restituta

Secunda secundae Summa Theologiae

Thomas <von Aquin, Heiliger>

Venetiis, 1593

1 Vtrum appetitus gloriae sit peccatum.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72772](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-72772)

Super Questionibus centesima trigesima secunda. Articulus primus.

QVAESTIO CXXXII.

De inani gloria, in quinque articulos diuisa.

Inar. 1. q. 132. du- bium ex Martino in 1. q. de inani gloria occurrit, impu- gaante quod gloria la giori vocabulo si- gnificat etiam noti- tiam solius ipsius- met, qui gloriatur, tum quia secundum omnes gloria impor- rat alienam opinio- nem: tum quia 2. Rhetorice frequen- ter videtur poni bo- na opinio pro gloria: tum quia gloria inter externa bona habita est.

Ad hoc dicitur, qd omnia hae faete v- nico verbo exclu- duntur, dicendo, quod loquuntur de gloria proprie. Lar- giori autem vocabu- lo, sicut iustus est quis sibijpsi, ita glo- riosus est quis in sua opinione.

In eodem primo articulo circa suffi- cientiam trium mo- dorum in litera posi- torum de inani glo- ria, dubium ex Mar- tino ibidem occur- rit, dicente dari alios modos, scilicet, cum quis gloriam suam quaerit cum alienae gloriae detrimento: & rursus cum quis nimis ardet amore gloriae.

Ad hoc dicitur, quod hi duo modi spectant ad tertium modum in litera posi- tum, qui est ex par- te ipsius, qui gloriae appetit. Omnes si- quidem defectus, & deformitates ane- xa non ex parte rei, de qua, vel eius a quo gloria quaeritur, siue sint finis, siue modi, siue dam- ni, siue vitii, & hu- iusmodi, ex parte inordinati affectus illius, qui gloriam appetit, se tenent: quamuis author so- lam circumstantiam finis, & vitii, vtpo- te principalem in hoc membro expres- serit. Per hanc enim insinuat reliqua ex eodem capite pro- cedentia, scilicet ex parte appetentis. Sicut ad primum membrum, scilicet, ex parte rei, redu-

DEINDE considerandū est de inani gloria. Et Circa hoc quaeruntur quinque.

- ¶ Primo, Vtrum appetitus gloriae sit peccatum.
- ¶ Secundo, Vtrum magnanimitati opponatur.
- ¶ Tertio, Vtrum sit peccatum mortale.
- ¶ Quarto, Vtrum sit vitium capitale.
- ¶ Quinto, De filiabus eius.

ARTICVLVS I.

Vtrum appetitus gloriae sit peccatum.

AD PRIMUM sic proceditur. Videtur quod appetitus gloriae non sit peccatum. Nullus enim peccat in hoc, quod Deo assimilatur, quin immo mandatur ad Ephe. 5. Estote imitatores Dei, sicut filij charissimi: sed in hoc, qd homo quaerit gloriam, videtur Deum imitari, qui ab hominibus gloriam quaerit. vnde dicitur Isai. 43. Affer filios meos de longinquo, & filias meas ab extre- mis terre, & omnem, qui inuocat nomen meum, in gloriam meam creauit eum. ergo appetitus gloriae non est peccatum.

¶ 2. Prer. Illud per quod aliquis prouocatur ad bonum, non videtur esse peccatum: sed per appetitum gloriae homines prouocatur ad bonum. dicit enim Tullius in libro de Tuscula. quæstionibus, qd homines ad studia impelluntur gloria. In sacra etiã scriptura promittitur gloria pro bonis operibus, secundum illud ad Roma. 2. His quidem, qui sunt secundum patientiam boni operis, gloriam, & honorem. ergo appetitus gloriae non est peccatum.

¶ 3. Præter. Tullius * dicit in sua Rhetorica, qd gloria est frequens de aliquo fama cum laude: & ad idem pertinet quod Ambr. dicit, * qd gloria est quasi clara cum laude notitia: sed appetere laudabilem famam non est peccatum, quin immo videtur esse laudabile, secundum illud Ecclef. 41. Curam habe de bono nomine. & ad Roma. 12. Proudentes bona non solum coram Deo, sed etiã coram omnibus hominibus. ergo appetitus inanis gloriae non est peccatum.

SED CONTRA est, quod Aug. dicit 5. de ciuitat. Dei. Sanius videtur, qui amorem laudis, vitium esse cognoscit.

RESPON. Dicendū, qd gloria claritatem quãdam significat: vnde gloriari idem est, qd clarificari, vt Aug. * dicit super Ioan. Claritas autem, & decor quam habent manifestationem: & ideo no- men gloriae proprie importat manifestationem alicuius de hoc qd apud homines decorum videtur, siue illud sit bonum corporale ali- quod, siue spirituale. Quia verbū illud quod simpliciter clarum est, a multis conspici potest, & a remotis: ideo proprie per nomen gloriae designatur, qd bonum alicuius deueniat in multorum notitiam, & approbationem, secundum quod Salustius dicit in Catilinario: Gloriari ad vnum non est. Largius tamē accepto gloriae nomine non solum consistit in multitudinis cognitione, sed etiã per eorum, vel vnius, aut sui solius, dum felicitat aliquis proprium bonum considerat, vt dignū laude: quod autem aliquis bonum suum cognoscat, & approbet, non est peccatum. dicitur enim 1 ad Corin. 2. Nos autem non spirituum huius mundi accipimus, sed spirituum qui ex Deo est, vt sciamus, quae a Deo donata sunt nobis. Similiter etiam non est peccatum, qd aliquis velit bona opera sua ab alijs approbari. dicitur enim Mat. 5. Luceat lux vestra coram hominibus: & ideo appetitus gloriae de se non nominat aliquid vitiosum. Sed appetitus inanis, vel tunc gloriae vitium importat: nam quodlibet vanum appetere vitiosum est, secundum illud Plat. 2. Vt quid diligitis vanitatem, & quaeritis mendacium? Potest autē gloria dici vana tripliciter. Vno modo ex parte rei, de qua quis gloriam quaerit, puta, cū quis quaerit gloriam de eo quod non est, vel de eo quod non est gloria dignum, sicut de eo quae re fragili, & caduca. Alio modo, ex parte eius, a quo quis gloriam quaerit, puta, hominis cuius iudicium non est certum. Tertio, ex parte ipsius, qui gloriam appetit, qui videlicet appetitum gloriae non refert in debitum incrementum, puta, ad honorem Dei, vel pro- mi salutem.

AD PRIMUM ergo dicendum, qd sicut August. * dicit super illud Ioan. 13. Vos vocatis me magister, & Domine, & bene dicitis. Periculosum est sibi placere, cui caeterum est superbiere. Ille autem qui

Mal. qd. 9. arti. 1. & 2. cor.

Li. 1. non re- moue a prin- cipio.

Li. 2. de in- uen- ientia to- bio 2. ante fin. lib.

Id habet Aug. in lib. 83. quaest. q. 31. circa fi- nem. 4.

